

המקנא פרק ראשון סוטה

ב.

עין משפט נר מצוה

א א מיי פ"ח מהל' סוטה
הלכה ט סמג עין טו
טושה"ס אה"ע סימן קעמ
סעיף 3:
ב ב מיי שם הלכה 3 טושה"ס
שם סעיף 7:
ג ג מיי שם הלכה 7 טושה"ס
שם סעיף 1:
ד ד מיי שם הלכה 3 סמג
שם טושה"ס שם סעיף 7
[וסף קטו סעיף ט]:
ה ה מיי פ"ח מהלכות
תרומות הלכה טו:
ו ו מיי פ"ח מהל' יום הל'
יש סמג עין טו טושה"ס
אה"ע סי' קעג סעיף יא:
ז ז מיי פ"ח מהלכות סוטה
הלכה 7 סמג עין טו טושה"ס
ש"ע אה"ע סי' קעמ סעיף
קמ:

מוסף רש"י

המקנא לאשתו. המכירה
בשמה אל תמכר עם איש
פלוגי (סוטה 109). ומשקה
על פי עד אחד. שגא ואכל
אני לאישה עשמה, ואם לא
השקה נאסרת עליו (טס).
בנכסיו נמזי לבית הסוטה.
המקנא לאשתו ואמר לה אל
תמכר עם איש פלוגי,
אסורה לביתה. לבעלה,
שגא ויתנה, כנגלים לדבר
שגרי קנא לה ועממה, ואם
כגתה היא אסורה בתרומה
כדילף [לקמן 107]. ועממה
נעמלה ועממה ג' פעמים,
אחד לבעל ואחד לבעול ואחד
לתרומה [בבבוס יא]. יזיר
עצמו מן היין. כדלמיתין
[לקמן 111] מני כרסו יין עשה
(יזיר ב.)

תוספות שאנץ

אסורה לביתה. פירוש
הקונטרס מספק
אשרילפיין לקמן כי תחת
אשה ונתמאה. אחד שאסורה
לבעל ואחד שאסורה לבעול
אם ימות בעלה או יגרשה,
ואחד שאסורה לאכול
בתרומה לשון הק"ר. והיא
ההוא מצי למיירא שאסורה
לבעול אלא אגב דתנא ליה
ומותרת לאכול בתרומה תנא
נמי ואסורה לאכול בתרומה
לבעול לא מיירי בדין בועל
כמו שהיא מותרת לביתה.
ואם תאמר חולצת ולא תיבתה.
ובבבא לייף מנן אלן אוהי
נמי הוא מצי למיירא פלוגתא
דבי"ש ובי"ה דנטולת כתובה
ולא שרתות ובי"ה אומר
שאין נטולת כתובה אלא
במנות לא מיירי הכא. ג' מ' מ' מ'
מכדי תנא מנויר סליק מאי
שנא דקתני סוטה ואצ"ג דאין
סדר למשנה פי' בריש פ"ח
דבבא מצינא. כל הוראה
סוטה בקלוקלה פ"ה בינוולה
ובשיטה שמונלין אותה
(מקום לקום שמיטלין
אותה) וקושר חבל למעלה
מדריה יזיר עצמו מן היין
שהיין מביא ליה קלות ראש
והוא גרים לה לשון הקותן.
המקנא דיעבד אין התחלה
לא. ותימה דהא איבא הרבה
מקומות דלא פריך כי הכא
כגון המביא גט לאשתו וכן
השולח דהוי אפילו להתחלה.
וי"ל דלא פריך ליה אלא
היכא דאיבא למטעי דהוי
לשון דיעבד. אי נמי י"ל
דלא פריך ליה אלא היכא
דמצי למימר בה תרוין:
דקשה לזווגן בקריעת ים סוף
שנאמר אלהים מושיע יחידים
ביתו. פ"ה יחידים אדם יחיד
ממשמע

המקנא. אידי דתנא נדרים תנא נמי יזיר דרמיה לנדרים.
מימה והא זכרם מסכת מויר (דף 3.) אמר דלא תנא
ליה אלא אגב סוטה כדרי וי"ל דלא קבעה צדק נשים אלא אגב
סוטה ומשום דרמיה לנדרים קבעה צדק נדרים מ"ר. ותימה אמאי
(א) לא קבעה אגב נדרים דהא צ"כ
[דמוין] תנא משניות טובא דמייירי
בנדרים נשים ובהפרת בעל ויש לומר
דעדיפא ליה למימר משום סוטה
דפרשיות נמי נסמכו וזכרם מסכת
שבועות (ט) (דף 3.) דייק נמי בכה"ג:
המקנא דיעבד אין. וא"ת וכי
כל היכא דתני ה"ל
בתחילתן לשון דיעבד הוא הו"ל קמני
בסוף אלו עוברין (פסחים דף מט.)
הולך לשחוט את פסחו ובעבודה
זרה פרק השוכר (דף סט.) המניח
עובד כוכבים צמנתו למסיק
בשמעתמא קמיימא דשמיטת חולין (ט)
(דף ג.) דמייירי לכתחילה וצפרק ז'
דשמיטת חולין (דף לז.) השוחט את
המסוכנת וצפרק קמלא דצליה (דף 1.)
השוחט את המרגולת ומלא בה צינים
גמורות ויש לומר דכל היכא דליכא
למיתלי (ט) צלישנא דייק הכי כגון הכל
וצריש פ"צ דשמיטת חולין (דף 10.)
והתם נמי צ"כ קמלא (דף טו.) השוחט
במגל יד וצ"כ קמלא דצליה (דף 1.)
השוחט מיה וצ"כ יתפור צדק צ"כ
חצית (שבת דף קמז.) הרומח בנמי מערה
או צמי טצריא (ט) ותימה הכי דייק
מהכל דאסור לקנאות אמאי לא
מתין המקנא שגא כדמתין צ"כ
דצליה (דף 1.) ועל כרחק אית לן למימר
דהכא ממשנא יתירא ליה דכפרש"י:
הא בוג ראשון ה"ל בוג שני.
מימה צ"כ ואלו מנגלחין (מ"ק דף
10.) דאמר שמואל מותר לארס צבולו
של מועד שמא יקדמו אחר קפרין
ליה מהכל ארבעים יום קודם יצירת
הולד אמאי לא מוקי התם מלמיה
דשמואל צבוג שני:

קודם יצירת הולד. ור"ל נראה לרבי
קודם יצירת הזכר בין אם
לא נולדה הנקבה עדיין בין אם נולדה:
אבל בטומאה עד אחד מהימן.
מימה ארבעה איכא למימר
איפכא אבל בטומאה צענין צי תרי
ומשום דאוסרתה איסור עולם ואי לאו
ממתני' דמייתא מהיכא פשיטא ליה
למימר הכי וי"ל דעדיפא ליה עומאה
מקיניו וסתיירא אף על גב דאוסרתה
איסור עולם משום דרגלים לדבר:
כל

הכתוב מדבר או אינו אלא אפילו באחד ת"ל⁴ לא יקום עד אחד באיש
במשומע

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

המקנא לאשתו וקנא את אשתו (במדבר ה.)
ולקמן בגמ' [ע"ז] מפרש מאי לשון קניו. (ט) ובמתניין מפרש
כיצד מקנא לה אומר לה אל תמכרי עם איש פלוגי: מקנא לה ע"פ
שנים. אם צא להשקותה ריך להביא שני עדים שאמר לה שפיהם אל
עליו מספק: ר' יוחנן אומר. ריך

(6) נראה דל"ל דרי' דריש כנסיות כדלפנין בעלמא (בבבוס יא) וי"ל דריש כנסיות (ב) כפי וסיות וכו'.